

Ozdravný pobyt v KALAMENECH

Jednalo se vyloženě o klubovou akci pro ty, kteří si neprodloužili pobyt v Chorvatsku po 13. Adria Camping Rally v Njivici na ostrově Krk nebo pro ty, kteří nechtěli jen tak nečinně strávit prodloužený víkend lenošením doma a neměli svůj vlastní program.

Do Kalamen, cca 13 km za Ružomberkom směrem na Lúčky, se vydala pouze jedna posádka. Účast zřejmě ovlivnilo to, že pobyt byl ve volné přírodě bez jakéhokoliv zázemí a koupání nebylo v umělém bazénu, na co jsme zvyklí z maďarských termálních lázní.

Vyrazili jsme ve čtvrtek 5. 7. 2012 v dopoledních hodinách a po ujetí pohodových 150 km jsme byli na místě. Na místě určeném pro parkování nás již „očekávaly“ dvě sličná děvčata, aby od nás vybraly celé 1 EURO za parkování a kempování. Mohli jsme si vybrat, protože plocha byla zatím prázdná. Nepříjemně nás však překvapilo neskutečné množství otravných a štípajících hovad různých velikostí. Tajně jsme doufali, že to je pouze chvilková skutečnost, ale později jsme zjistili, že to je trvalého rázu. Takže rychle umístit karavan, do plavek a rychlý přesun k termálnímu vřídlu, kde voda vyvěrá z hloubky kolem 550 m o teplotě 32,5°C a schovat se do vody. Příště bychom si vzali šnorchl nebo, jak měli místní na hlavě klobouk, na něm našitou starou záclonu, která sahala až do vody (prostě doma vyrobená moskytiéra), protože vše co bylo nad vodou, bylo útočištěm nenasytných hovad. Byli jsme z toho hodně otráveni a před odjezdem domů nás zachránila jen skutečnost, že pod vlivem alkoholu se to nesmí. Večer jsme si tedy zašli do místní hospůdky se zahrádkou na dobré pivo Šariš a Kozel za 0,90 EUR. Lidová cena, co říkáte?

V pátek brzy ráno, kdy ještě hovada odpočívala po předcházejícím náročném dni, jsme se šli vykoupat a byla to paráda. Po hovadech ani památky a krásně čistá průzračná voda. Po takto osvěžující koupeli jsme vyrazili na nenáročnou túru na Liptovský hrad. Místní nám nedoporučovali žádné odbočování ze značených turistických cest, protože tu jsou medvědi, kteří zde byli vidět den před našim příjezdem. Naštěstí turistů bylo více, takže medvědi asi dostali strach a na žádného jsme nenarazili. Ve výšce 993 m. n. m. jsme našli jen pár zbytků z původního hradu většinou pokrytých travnatým porostem. Odměnou však byly krásné výhledy do okolních údolí, na Liptovskou Maru, Chočské vrchy, Velkou Fatru, Nízke Tatry a Roháče. Odpoledne jsme nabrali odvalu, šli se vykoupat a večer zahnat žízeň do již pro nás známe hospůdky. Rozhodli jsme se, že zítra ráno se půjdeme ještě vykoupat, navštívíme nedaleké Lúčky a pojedeme domů. Ať si hovada štípou někoho jiného.

Jak jsme naplánovali, tak jsme také udělali. Sobotní ráno jsme využili opět k pěknému koupání a po snídání vyrazili do Lúček, kde se nachází největší travertínový vodopád na Slovensku. Jeho vody padají po kaskádách z výšky 13 metrů z okraje travertínové terasy do jezírka. Škoda, že se jeho okolí právě opravuje, takže jezírko pod ním bylo prázdné. Následovala prohlídka zdejšího AQUA – VITAL Parku a ochutnávka léčivého pramene. Jelikož náš program byl vyčerpán, následoval odjezd domů. Cestou jsme z auta průvanem vyhnali poslední hovada a šťastně dorazili domů, kde nás již čekala naše dcera Iveta, která se právě vrátila z půlročního studijního pobytu ve Španělsku.

Závěrečné hodnocení. Oproti loňskému roku místo pro parkování bylo v mnohem horším stavu, je zarostlé travou a náletem křovin, ale mnohem horší byla přítomnost již zmiňovaných hovad. To vše zřejmě mělo za následek skutečnost, že oproti loňskému roku zde bylo letos mnohem méně stanařů a karavanistů a také méně koupajících.

Fotografie z akce si můžete prohlédnout ve fotogalerii nebo kliknutím: [ZDE](#)

Červenec 2012
Miluška a Zbyněk Vaňurovi